

1892-02-20

AFSENDER

Christine Mackie

MODTAGER

Alhed Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

De første sider af brevet mangler og således også datoen. 28. januar 1892 skrev Christine Macie til Alhed Larsen, at hun "i Søndags" var to gange i kirke. Af dette brev fremgår det, at hun den følgende dag skal i kirke to gange - altså må brevet være skrevet 20. feb. 1892.

Generel kommentar:

Christine Mackie var ugift og gravid og på "dikret ophold" hos en familie til Århus januar til februar 1892. "den udkårne" var formodentlig pastor Lindhardt, som Christine var forelsket i.

Peptin er et fordøjelsesenzym.

Kinadråber: Spirituøst udtræk af kinabark; også kaldet roborantium. Et appetitvækkende og fordøjelsesstærkende middel (Lex.dk: Roborantium).

Goethes digt blev første gang trykt i Gedichte, 1827. Det er ikke skrevet i 1. person ental, men henvendt til "du".

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Det fremgår af indholdet, at Christine Mackie opholdt sig i Århus

Omtalte personer:

Johann Goethe

Leonard Holst

Johanne Christine Larsen

Mogens Lindhardt

Jacob Zahrtmann

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB2708

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra en
efterkommer af Astrid Warberg

DOKUMENTINDHOLD

Christine skal til koncert og to gange i kirke. Alhed Larsen skal ikke sende noget styrkende, for Christine får peptin hjemmefra, køber portvin og overvejer at købe kinadråber.

Christine lejer et harmonium.

Leonard Holst vil have en afklaring vedrørende hans og Christines forhold, men hun vil kun give ham den drypvis.

Christine citerer et digt af Goethe.

TRANSSKRIFTION

[Brevets første sider mangler]

4) I Aften skal jeg på Koncert, glæder mig voldsomt. I Morgen skal jeg Kl. 2 høre en Pastor Zahrtmann, Kl. 6 min udkårne; han har for Resten mistet en lille Dreng i disse Dage. Hvor det var sødt af Johanne at forære dig de 10 Kr, hun er dog en mageløs god lille en.

Søndag. Tak for dit Brev, som jeg fik på Sengen til Morgen; Tak; fordi du vil sende mig noget styrkende, men det behøves ikke, jeg får min Peptin sendt hjemmefra; så køber jeg mig 2 Fl. Portvin officielt, de skal nok stive mig; måske jeg kan købe mig nogle Kinadråber og tage til den ene, det giver jo Appetit, og den Vare har jeg ikke videre godt med. For øvrigt befinder jeg mig vel. Jeg får en af Dagene et lille Harmonium, som jeg foreløbig har lejet på 2 Mdr. à 3 Kr. Jeg glæder mig knusende, jeg har så tit sådan en fortvivlet Lyst til at synge, og min Stemme er så køn i denne Tid, men synge uden Akkompagnement, det er alligevel skidt, når man ikke er Virtuøs. Men 6 Kr. ofret på den Ting, det kan jeg da også nok være bekendt, ikke?

Jeg fik igen til Morgen Brev fra Leonard, han ligger i Sengen, vist af Influenza; han vil have gjort op imellem os og taget en Bestemmelse, stakkels Leonard, han ar det værst af os to, men jeg er bange, han skal "lutres" længe endnu, han er alt andet end slået fast, dertil koketterer han mig altfor meget med den rare "Sjelfförakt!" men så længe det bliver ved Snakken om ens Usselhed, så længe er det hele ikke bedre end før - akkurat som en Klokke uden Lyd. Endnu vil jeg da ikke svare ham rent ud, men kun så småt lidt efter lidt få ham til at indse, at det at gifte os lige så meget som alt andet, vil blive hans Ruin - og min med. - Det er "ringe Dage," disse Alhed, - men jeg fristes til på samme Tid at kalde dem "rige Dage" og mindes et lille Vers af Göthe, det lyder omtrent sådan med Løgn og Omkostninger:

Wenn's mir im Kopf und Herzen schwirrt -
Was will ich Bess'eres haben?

Wer nicht mehr liebt und nicht mehr irrt

Der lasse sich begraben!

Det er kække Ord, ikke sandt!

Nå, Farvel min Skat, lad mig nu [et overstreget bogstav] se, du holder Ord
med det lange Brev midt i Ugen! Din Chr.